

SID

سرویس های ویژه

سرویس ترجمه تخصصی

کارگاه های آموزشی

بلاگ مرکز اطلاعات علمی

عضویت در خبرنامه

فیلم های آموزشی

کارگاه های آموزشی مرکز اطلاعات علمی جهاد دانشگاهی

PROPOSAL

پروپوزال

مركز آموزش
پروپوزال نویسی و پایان نامه نویسی

کارگاه آنلاین
پروپوزال نویسی و پایان نامه نویسی

مركز آموزش
روش تحقیق و مقاله نویسی علوم انسانی

کارگاه آنلاین
روش تحقیق و مقاله نویسی علوم انسانی

مركز آموزش
آشنایی با پایگاه های اطلاعات علمی بین المللی و ترکیه های جستجو

کارگاه آنلاین آشنایی با پایگاه های اطلاعات علمی بین المللی و ترکیه های جستجو

جایگاه تمرکزگرایی و استقلال دانشگاهی در بین‌المللی‌سازی نظام آموزش عالی ایران

محمد اسدی^۱ سارا معروفی^۲

^{۱و۲} دانشجوی دکتری برنامه‌ریزی توسعه آموزش عالی، دانشگاه کردستان، سنندج، ایران

m.asadi@uok.ac.ir

چکیده

هدف این مقاله، ارائه تحلیلی بر جایگاه تمرکز و استقلال دانشگاهی در بین‌المللی‌سازی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی به‌عنوان پایگاه‌های تولید و انتشار علم در کشور است. لذا، ماهیت پژوهش، نظری و روش آن توصیفی - تحلیلی است. بین‌المللی‌سازی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی در حالی به‌عنوان یک محور روزآمد از سیاست‌گذاری در آموزش عالی دنبال می‌شود که بحث تمرکززدایی از ساختار قدرت به‌عنوان یکی از ملزومات آن مطرح می‌شود. برحسب ادبیات پژوهشی، استقلال دانشگاهی از چهار مؤلفه تشکیل‌شده است: 1) استقلال مالی؛ 2) خودگردانی مدیریتی؛ 3) استقلال علمی؛ و 4) استقلال در ارتباطات بین‌المللی. زمینه‌های حقوقی و قانونی در ارتباط با استقلال دانشگاهی در کشورهای مختلف، حقوقی را برای دولت‌ها و اختیاراتی را برای دانشگاه‌ها در نظر گرفته‌اند و در ایران نیز اصلاحات و قوانینی را برای تعیین خودمختاری در اداره دانشگاه‌ها مشخص می‌کند. یافته‌های تحلیلی نشان داد گرچه بین‌المللی‌سازی نظام آموزش عالی ایران از طریق تمرکززدایی و تقویت استقلال دانشگاهی تسهیل می‌گردد و تعاملات بین دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی در فضای رقابت بین‌المللی را متحقق می‌سازد، اما وجود سازوکارها و قوانین نظارتی دقیق و شفاف باعث می‌شود تا سیاست‌گذاری دانشگاه‌ها به سمت خوداصلاحی و تعادل پیش برود، چرا تمرکززدایی از قدرت و واگذاری اختیارات در راستای حفظ و تقویت استقلال دانشگاهی بدون نظارت قانونی شفاف و پاسخگو کردن مؤسسات آموزش عالی در سطوح خرد دانشگاهی، فسادآور خواهد بود.

کلمات کلیدی

آموزش عالی، استقلال دانشگاهی، بین‌المللی‌سازی، تمرکزگرایی، تمرکززدایی.

مقدمه

در نظام‌های متمرکز، تمامی اختیارات تصمیم‌گیری در دست حکومت مرکزی است و معمولاً هیچ‌گونه حق تصمیم‌گیری به واحدها و بخش‌های پایین‌تر واگذار نمی‌شود. در واقع واحدهای پایین‌تر، مجری سیاست‌های حکومت مرکزی هستند و کنترل شدیدی بر آن‌ها اعمال می‌گردد. اما در نظام‌های غیرمتمرکز، حکومت مرکزی اختیارات را به واحدهای مؤسسه‌ای پایین‌تر واگذار می‌کند. البته بازهم دولت مرکزی برای ایجاد هماهنگی، در اجرای برنامه‌ها دخالت دارد و بر آن‌ها نظارت می‌کند (1).

توجه به نسبی بودن تمرکز و عدم تمرکز، تمرکزگرایی را در سه حالت تفویض اختیار، نمایندگی و تغییر نوع تمرکز و تمرکزگرایی را در سه حالت عدم تمرکز مالی، عدم تمرکز مدیریتی و عدم تمرکز برنامه‌ای تفکیک کرده‌اند (2). با این توضیحات در این مقاله عدم تمرکز معادل استقلال دانشگاهی آورده شده است. فراستخواه چنین اظهار داشته که استقلال دانشگاهی، مدیریت خودگردان دانشگاه توسط خود دانشگاهیان تعریف شده است؛ به این ترتیب که جمهور دانشگاهیان، خودشان دانشگاه و سیستم دانشگاهی را اداره و کنترل کنند و تصمیم‌های مربوط به دانشگاه در درون دانشگاه اتخاذ شود (3). استقلال دانشگاهی را هم در 3 بُعد بنیادی یا ذاتی¹، رویه‌ای یا نظام‌نامه‌ای² و سازمانی³ تقسیم‌بندی کرده‌اند، اما برحسب ادبیات پژوهشی، استقلال دانشگاهی از چهار مؤلفه تشکیل شده است: 1) استقلال مالی (استقلال در تأمین درآمدها و منابع مالی، استقلال در مصرف و هزینه کردن منابع مالی)؛ 2) خودگردانی مدیریتی (استقلال در تعریف اهداف و سیاست‌ها، آزادی عمل در توسعه یا کاهش تشکیلات و پست‌های سازمانی، استقلال در استخدام و ارتقاء و تعیین شرایط کار کارکنان و اعضای هیئت علمی، آزادی عمل در تعیین معیارهای جذب و گزینش دانشجو و...)؛ 3) استقلال علمی (حق استخدام دائمی، حق تصدی و امنیت شغلی، آزادی بیان و نقد، پژوهش بدون ممیزی، آزادی در انتشار نتایج پژوهش‌ها، آزادی در مقام تدریس، آزادی در تشکیل انجمن‌های حرفه‌ای و صنفی)؛ و 4) استقلال در ارتباطات بین‌المللی (عضویت در مجامع و اتحادیه‌های بین‌المللی، استقلال در ارتباط با شوراها و مراکز عالی، صنایع و دستگاه‌های اجرایی در سطح ملی) (4). [برخی] اعضای هیئت علمی همواره در برابر دخالت‌های دولت در مسائل دانشگاهی مقاومت کرده‌اند. اعتقاد به استقلال فکری، زمینه رشد استقلال علمی و دانشگاهی را افزایش داده و به همین دلیل، متخصصان دیدگاه‌های خود را از طریق فعالیت‌های علمی همچون، ارائه آموزش، اجرای طرح‌های پژوهشی، انتشار آثار علمی، کتاب‌ها و مقالات و یا شرکت در مجامع علمی عرضه می‌کنند که این آزادی علمی در کنار استقلال سازمانی تحقق می‌یابد (5). تأکید بر حفظ استقلال و آزادی علمی در دانشگاه‌ها می‌تواند مبنایی برای تقویت خلاقیت، اندیشه نقادانه و روحیه پژوهش فراهم کند (6).

در اصلاحات اخیر [کشورهای اروپایی] استقلال نهادی به‌عنوان شرط لازم برای تبدیل شدن دانشگاه‌ها به [یک‌نهاد] عالی مطرح شده است و به جنبه‌های مختلفی همچون عملکرد، پاسخگویی به بازار و به ذینفعان مختلف، و موقعیت یابی راهبردی از طریق تفکیک اشاره می‌کند. این نشان‌دهنده باز تعریفی از استقلال دانشگاهی است که عقلانیت کلی اصلاحات بخش دولتی، و به نفع "بعد سازمانی" در مقابل جنبه(های) دانشگاهی است. به‌طور سنتی استقلال دانشگاه به آزادی علمی و دانشگاهی خود دولت در ارتباط بوده است (7). بنابراین، موفقیت اصلاحات به ظرفیت یادگیری دانشگاه به‌عنوان نهاد بستگی دارد، چه این تغییرات سازگار با هویت سازمانی باشد و در نتیجه پذیرفته شود و یا در عمل رد شود. به‌منظور سنجش تغییرات ساختاری به‌اندازه تغییر در فرهنگ سازمانی و ارزش به‌عنوان نتیجه ای از اصلاحات دانشگاهی، مجموعه‌ای از متغیرها به‌وسیله مفهوم استقلال زندگی⁴ شامل تمرکزگرایی، رسمیت‌گرایی، استانداردسازی و انعطاف پذیری تعریف می‌شود (8). البته متغیر دیگری تحت عنوان "مشروعیت" نیز به این مجموعه افزوده شده است (7).

دانشگاه‌های بریتانیا غالباً علیرغم برخورداری از بودجه‌های دولتی قابل‌ملاحظه از لحاظ قانونی مؤسسات خصوصی مستقلی هستند (9). با این وجود، بحث خودمختاری دانشگاه‌ها در ایران بر اساس بند الف از ماده 49 برنامه چهارم توسعه کشور مطرح شده است. برخی کارشناسان با توجه به اهمیت مسئله، تحول جدید را به‌مثابه ایجاد یک دولت محلی در دانشگاه‌ها

1 Substantive Autonomy

2 Procedural Autonomy

3 Organizational Autonomy

4 living autonomy

معرفی کرده‌اند که برحسب آن، یک واحد مدیریتی می‌تواند در زمینه قوانین استخدامی و مدیریت مالی خود به‌صورت خودمختار عمل کند. در شرایط کنونی، لازم است دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی به استناد قوانین مذکور از اختیارات هیئت‌امنایی خود استفاده کنند تا نوعی خلأ قانونی در مسیری اجرای آن پیش نیاید و با استمرار آن برای مراکز پژوهش و آموزش عالی مشکل‌ساز نگردد (10). همچنین در قانون برنامه پنجم توسعه 94-1390 بحث خودمختاری دانشگاهی تصویب‌شده و ماده 49 قانون برنامه چهارم توسعه با افزودن کلمات و عباراتی مجدداً تکرار شد و بدین‌وسیله در بند ب ماده 20 برخی ابهامات قبلی ازجمله مستثنا شدن دانشگاه‌ها از قانون مدیریت خدمات کشوری و قانون برگزاری مناقصات، همچنین شمول این مصوبه بر اعضای هیئت‌علمی حوزه ستادی وزارت علوم و وزارت بهداشت است (11). در روند بین‌المللی شدن، هویت ملل و فرهنگ آن‌ها مسئله کلیدی محسوب می‌شود و مسائل منطقه‌ای، ملی و فرهنگی هر ملت در جای خود باقی می‌ماند. اما یکسان‌سازی فرهنگ‌ها امری است که در روند جهانی‌شدن مطرح می‌شود انعطاف‌پذیر شدن برنامه‌های آموزشی و پژوهشی در قالب فرایندهای فرارشته‌ای و میان‌رشته‌ای؛ محلی و منطقه‌ای شدن برنامه‌ریزی درسی و عدم تمرکز آن؛ نقش مؤسسات غیردولتی در سرمایه‌گذاری و تولید آموزش عالی؛ و سرانجام تنوع منابع مالی و خودگردانی دانشگاه‌ها ازجمله مسائل جدیدی است که در زمینه بین‌المللی‌سازی آموزش عالی مطرح‌شده است (12). کمرنگ شدن نقش دولت‌ها در تأسیس، توسعه و پشتیبانی دانشگاه‌ها و فرصت حضور مؤسسات خصوصی مراکز آموزش عالی در بسیاری از کشورها به دنبال انعطاف‌پذیری و خودمختاری از مقررات سنتی تضمین کیفیت دولت هستند تا بتوانند واکنش سریع‌تری به تقاضاهای اجتماعی در حال تغییر با برقراری برنامه‌های جدید آموزشی و حذف برنامه‌های قدیمی نشان دهند. تقاضای اجتماعی در حال توسعه سبب شده تا آموزش عالی برای بخش بزرگی از متقاضیان برای به دست آوردن منافع خصوصی در دسترس باشد (13). سیاست‌گذاری کیفیت آموزش عالی ایران باید مبتنی بر اصل یادگیری دو حلقه‌ای، مفروضات موجود در سیاست‌های آموزش عالی را به چالش کشد و سیاست‌های جدید و خلاقانه ارائه دهد و معطوف به طراحی الگوهای مستقل از مداخله‌ی دولت و بر مبنای استقلال دانشگاهی و آزادی علمی باشد. برای ارتقای کیفیت آموزش عالی دولت باید حامی دانشگاه باشد و نقش تصدی‌گرایانه و متمرکز خود را به نقش سیاست‌گذاری تغییر دهد. بخش‌های غیردولتی تقویت شوند و شرایط رقابتی به وجود بیاید، انجمن‌های علمی و نهادهای حرفه‌ای و تخصصی غیردولتی رشد بکنند. آموزش عالی به پشتوانه‌ی استقلال، خودگردانی و با مدیریت مستقل حرفه‌ای و از طریق همکاری‌های بین‌المللی می‌تواند مأموریت‌های جدید را بر عهده بگیرد و جوابگوی مسائل جامعه شود و در ارتقای منافع عمومی تلاش کند (14). ویلیامز⁵ چالش‌های موجود در فرایند بین‌المللی شدن را فهرست نموده که مرتبط‌ترین آن‌ها به شرح زیر است:

- بودجه و منابع (محدودیت‌های مالی): کمبود بودجه برای حمایت از توسعه‌ی دانشگاه‌ها و برای کمک به اعضای هیئت‌علمی مؤسسات آموزش عالی در افزایش سطح آگاهی، دانش و تخصص بین‌المللی خود به‌واسطه‌ی مطالعات و تحقیقات بین‌المللی و فعالیت‌های آموزشی.
- ارتباطات و ساختارهای سازمانی: بین‌المللی شدن نیازمند یک رویکرد میان‌رشته‌ای و مشارکتی، گردآمدن تعداد زیادی از اعضای هیئت‌علمی از رشته‌های مختلف است. ماهیت متمرکزگرایانه‌ی مؤسسات آموزش عالی مانع از ارتباطات غیررسمی می‌شود. باین حال ارتباطات اگرچه یک مؤلفه‌ی بسیار کمک‌کننده است، اما یک عامل بنیادی در فرایند بین‌المللی شدن به حساب نمی‌آید.
- ترس از دست دادن استقلال دانشکده یا دانشگاه و آزادی علمی (17)

5 Williams

سیاست‌های علم و فناوری در انگلستان نشان می‌دهد که جهانی‌شدن با توجه به گسترش پیوند میان جوامع و وابستگی اقتصادی و اجتماعی هر چه فزون‌تر آن‌ها به یکدیگر ایجاد کرده است. این امر مجموعه‌ای از چالش‌ها و درعین حال فرصت‌ها را ایجاد کرده است. تحقیقات در زمینه نیروهای جهانی ساز، نتایج جهانی‌شدن و شناخت شیوه‌هایی که بتوان به نحو مؤثر به این امر پاسخ داد، گسترش می‌یابد. موضوعات مطالعاتی خاص در این زمینه عبارت از: مهاجرت، تأثیر مهاجر بر بهداشت و سلامت جامعه، افزایش چالش‌ها و تنش‌های منطقه‌ای و بین‌المللی و تأثیر جهانی‌شدن بر اقتصاد ملی و محلی هستند (18). بر اساس یافته‌های پژوهشی بر دیدگاه اعضای هیئت‌علمی دانشگاه‌ها درباره بین‌المللی‌سازی آموزش عالی، بین‌المللی‌سازی جامع نیازمند تعادلی ظریف بین در قالب ایجاد تعادل بین قدرت و ظرفیت تمرکزگرایی و تمرکززدایی به همان اندازه احاطه شایستگی یا فعالیت فردی و نهادی است. مدیران مرکزی ممکن است به قهرمان فردی برای بین‌المللی‌شدن تبدیل شوند و چشم‌انداز و اهداف خود را برای این بخش از اولویت‌ها در اسناد سازمانی رسمی تبیین کنند. به‌طور مشابهی، ممکن است برنامه‌های راهبردی متمرکز سازمانی، اهداف و اولویت‌های یک فرایند بین‌المللی گسترده موسسه‌ای وجود داشته باشد. در مقابل، فعالیت‌های بین‌المللی ممکن است به شکل طرح‌های دانشکده به‌صورت فردی غیرمتمرکز، و یا برنامه‌های رسمی دانشگاهی غیرمتمرکز باشند. به هر صورت، ساختارهایی برای اجرای ابتکارات باید بخش‌های ظاهراً متضاد قدرت را حل‌وفصل کنند، در صورتی که بین‌المللی‌سازی به‌عنوان یک اولویت راهبردی در سطح دانشگاه موفق شود (20).

روش تحقیق

تحقیق مذکور از نظر ماهیت از نوع تحقیقات نظری است. روش پژوهشگر برای مطالعه موضوع تحقیق بر اساس شیوه توصیفی - تحلیلی⁶ بوده است. داده‌های تحقیق از طریق مرور و تحلیل منابع چاپی و الکترونیکی موجود گردآوری شده است. در این روش، محقق برای تبیین و توجیه دلایل، نیاز به تکیه‌گاه استدلالی محکمی دارد. این تکیه‌گاه از طریق جستجو در ادبیات و مباحث نظری تحقیق و تدوین گزاره‌ها و قضایای کلی موجود درباره آن فراهم می‌شود. محقق از نظر منطقی جزئیات مربوط به مسئله تحقیق خود را با گزاره‌های کلی مربوطه ارتباط می‌دهد و به نتیجه‌گیری می‌پردازد (16).

بحث و نتیجه‌گیری

با توجه به هدف اصلی این مقاله، بحث‌های تحلیلی بر اساس دو محور استقلال دانشگاهی و بین‌المللی‌سازی ارائه می‌شود. در ابتدا لازم است جایگاه فعلی این دو مفهوم و روابط میان آن‌ها بر مبنای شواهد واکاوی شود. در حال حاضر نظام آموزش عالی ایران به پیرو نظام سیاسی و اداری کشور، یک نظام متمرکز است و برای بخش قابل‌توجهی از عملکردها و وظایف آن، سیاست‌ها و سازوکارهای قانونی خاصی پیش‌بینی شده است. انجام پژوهش‌های هدفمند و انعکاس آن در چارچوب برنامه‌های دولت در قالب قانون یا سیاست‌های علم و فناوری (17) نمونه‌ای از انتظارات دولت‌ها در قبال آزادی و استقلال دانشگاهی بوده است. البته بحث خودمختاری دانشگاه‌ها در ایران بر اساس بند الف از ماده 49 برنامه چهارم توسعه (10) و بند ب ماده 20 برنامه پنجم توسعه (11) نیز قابل‌تأمل است. با پذیرش اینکه تأکید بر حفظ استقلال علمی و آزادی علمی در دانشگاه‌ها می‌تواند مبنایی برای تقویت خلاقیت، اندیشه نقادانه و روحیه پژوهش فراهم کند (6) و اینکه آزادی علمی در کنار استقلال سازمانی تحقق می‌یابد (5) می‌توان رابطه مفهومی بین این دو متغیر را مثبت و همگرا تلقی کرد.

6 Descriptive and analytic

بر مبنای شواهد تاریخی هم دوره‌های مختلف تمرکزگرایی و دیوانسالاری به اشکال و نسبت‌های گوناگون چه از طریق نظام شورایی و هیئت‌امنایی و چه نظارت و مداخله مستقیم دولت‌ها ادامه داشته است (3). در مورد استقلال دانشگاهی باید گفت که سیاست‌گذاری دانشگاه‌ها باید به سمت خوداصلاحی و تعادل پیش برود و در این میان رویکردهای افراط و تفریط در دادن اختیارات و نظارت بر دانشگاه‌ها راهگشا نبوده است. حتی در کشورهای توسعه‌یافته اروپایی و آمریکایی به این صورت است که نقش حمایتی و نظارتی دولت‌ها در کنار حفظ استقلال در عملکرد و سیستم اداره دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی رعایت می‌شود (9). مقایسه میان نظام‌های آموزش عالی متمرکز و غیرمتمرکز نشان می‌دهد که برخی دانشگاه‌ها از جمله مؤسسات آموزش عالی در انگلستان، استقلال نهادی دارند اما در ایران هنوز تفکیک نهادی بین نهاد سیاست، دولت و نهاد فرهنگ، آموزش و دانشگاه نامشخص است. آموزش عالی و تفکر علمی در انگلستان انتقادی و تحلیلی است اما در ایران توصیفی و ستایشگرانه است. پاسخگو بودن و استقلال دانشگاهی مشتمل بر آزادی فکری، نبود الزامات مشکوک اخلاقی، نبود پیوندها و زدوبندهای پنهان از خصوصیات بارز نظام دانشگاه‌های انگلستان است اما در ایران معمولاً رویه برعکس است. دانشگاه سنتی متمرکز و نهادی است و دانشگاه جدید به سوی تمرکززدایی و شخصی شدن حرکت می‌کند (19). نگارنده معتقد است در نظام آموزش عالی ایران به لحاظ سیاست‌های آموزش عالی، الگوی اکسپریجی، عملیاتی نیست و الگوهایی دیگر همچون هامبولتی و ناپلئونی بهتر است. لذا استقلال دانشگاهی بدون قوانین نظارتی شفاف و حمایت‌های دولت، به همان اندازه عدم دخالت شدید دولت در دانشگاه‌ها مشکل‌ساز است. یکی از آسیب‌های جدی در فضای بدون نظارت قانونی دولت، شکل‌گیری باندهای انحصارطلب در مؤسسات آموزش عالی است. بنابراین استقلال دانشگاهی بدون نظارت قانونی، فسادآور خواهد بود. در حقیقت، گرچه بین‌المللی‌سازی نظام آموزش عالی ایران از طریق تمرکززدایی و تقویت استقلال دانشگاهی تسهیل می‌گردد و تعاملات بین دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی در فضای رقابت بین‌المللی را متحقق می‌سازد، اما وجود قوانین نظارتی دقیق و شفاف باعث می‌شود تا در زمینه‌های استقلال مالی؛ خودگردانی مدیریتی؛ استقلال علمی؛ و استقلال در ارتباطات بین‌المللی، با سازوکارهای کنترل قانون‌گریزی و پاسخگو کردن مؤسسات آموزش عالی از خطر فساد در سطوح خرد دانشگاهی اجتناب نمود.

منابع

- (1) خندقی، امین؛ دهقانی، مرضیه. (1389). تأملی بر تمرکزگرایی، تمرکززدایی و بازگشت مجدد به تمرکزگرایی و بررسی دلالت‌های آن‌ها برای نظام برنامه درسی ایران: منظری جدید. مطالعات تربیتی و روانشناسی. 11 (2): 165-184.
- (2) گويا، زهرا؛ فدکساز خسروشاهی، لیلا (1386). تبیین جدیدی برای تمرکز و عدم تمرکز در ایران. فصلنامه مطالعات برنامه درسی. 1 (4): 17-28.
- (3) یمنی دوزی سرخابی، محمد. (1388). "رویکردهای و چشم‌اندازهای نو در آموزش عالی". چاپ اول، تهران: پژوهشگاه مطالعات فرهنگی و اجتماعی.
- (4) ذاکر صالحی، غلامرضا؛ ذاکر صالحی، امین. (1389). "بررسی دیدگاه مدیران مراکز علمی کشور در زمینه استقلال دانشگاهی در ایران". فصلنامه انجمن آموزش عالی ایران، 3 (1): 33-59.
- (5) آراسته، حمیدرضا. (1383). "فلسفه انجمن‌های علمی". رهیافت، (32): 22-37.
- (6) جاودانی، حمید؛ پرداختچی، محمدحسن. (1386). "بررسی وضعیت توسعه‌سازمانی در نظام آموزش عالی ایران". فصلنامه پژوهش و برنامه‌ریزی در آموزش عالی، (46): 21-44.
- (7) Fumasoli, T. Gornitzka, Å. & Maassen, P. (2014). "University autonomy and organizational change dynamics". Retrieved from http://www.researchgate.net/profile/Tatiana_Fumasoli/publication/266949218 access date: 2015.07.27
- (8) Friedrich, P. E. (2013). "University autonomy and professorial recruitment, a case study at the department of economic and social history at the University of Vienna". Master thesis of Philosophy in higher education at department of education, Faculty of educational sciences. University of Oslo.
- (9) ورنزد، هیرش؛ لوکای، ویر. (1381). "چالش‌های فراروی آموزش عالی در هزاره سوم". چاپ اول، ترجمه گروه مترجمین. تهران: دانشگاه امام حسین(ع).
- (10) ذاکر صالحی، غلامرضا. (1388). "بررسی ابعاد حقوقی و مدیریتی استقلال دانشگاه‌ها در ایران (موضوع ماده 49 قانون برنامه چهارم توسعه) و تدوین راهکارهای اجرایی تحقق آن". فصلنامه پژوهش و برنامه‌ریزی در آموزش عالی، (53): 79-106.
- (11) ذاکر صالحی، غلامرضا، (1392). "مطالعه ظرفیت‌های قانونی استقلال دانشگاهی در ایران". فصلنامه انجمن آموزش عالی ایران. 5 (4): 23-55.
- (12) فرج‌اللهی، مهران؛ دهباشی شریف، فروزان. (1389). رشد آموزش از راه دور در ایران و جهان. تهران: انتشارات دانشگاه پیام نور. قابل دسترس در <http://www.pnu.ac.ir/Portal/File/ShowFile.aspx>
- (13) Pouris A. & Pouris A. (2010). Competing in a Globalising World: International Ranking of South African Universities. *Procedia Social and Behavioral Sciences* 2, 515-520
- (14) عباسی، محمدرضا. شیرپزآرانی، علی‌اصغر. (1390). سیاست‌گذاری کیفیت آموزش عالی: چالش‌ها و چشم‌اندازها. پنجمین همایش "ارزیابی کیفیت در نظام دانشگاهی" - دانشگاه تهران - پردیس دانشکده‌های فنی. 16-2.
- (15) Williams, S. (2008). Internationalization of the Curriculum: A Remedy for International Students' Academic Adjustment Difficulties? (Doctoral dissertation, Memorial University of Newfoundland).
- (16) ایران پژوهشان. (1392). تحقیقات توصیفی چیست؟ نشانی: <http://www.iranresearches.ir> تاریخ دسترسی 94/9/30.
- (17) انصاری، باقر (1386). "ایجاد محیط حقوقی مناسب برای رشد علم". فصلنامه حقوق دانشکده حقوق و علوم سیاسی، 37 (4): 1-35.

(18) فاضلی، نعمت ا... (1384). سیاست‌های اخیر تولید علم و فناوری در بریتانیا، پژوهش و برنامه ریزی در آموزش عالی. 11، (2): 67-218.

(19) فاضلی، نعمت ا... (1393). فرهنگ و دانشگاه. چاپ اول، تهران: نشر ثالث

(20) Dewey, P., & Duff, S. (2009). Reason before passion: Faculty views on internationalization in higher education. *Higher Education*, 58(4), 491-504.

Position of centralization and academic independence in internationalization of in Iran's higher education system

Abstract

The purpose of this paper is to present an analysis of the status of international focus and academic independence of universities and higher education institutions as centers of production and dissemination of knowledge in the country. Therefore, the nature of the research is theoretical and descriptive analytic method. According to research literature, academic independence is made up of four components: 1) financial independence; 2) self-management; 3) scientific independence; and 4) independence in international relations. The analytical results show that although the internationalization of higher education system through decentralization and strengthening the independence of the university is to facilitate interaction between universities and higher education institutions in the international competition to be realized, the exact mechanisms and regulations and transparent policy allows universities goes toward self-improvement and balance, why decentralization of power and authority in order to maintain and strengthen the independence of university without a clear legal supervision and accountability of higher education institutions at micro levels of universities, would be corrupting.

Keywords

Higher education, academic independence, internationalization, centralization, decentralization

SID

سرویس های ویژه

سرویس ترجمه تخصصی

کارگاه های آموزشی

بلاگ مرکز اطلاعات علمی

عضویت در خبرنامه

فیلم های آموزشی

کارگاه های آموزشی مرکز اطلاعات علمی جهاد دانشگاهی

PROPOSAL
پروپوزال

پروپوزال نویسی و پایان نامه نویسی

دوره آموزشی

کارگاه آنلاین
پروپوزال نویسی و پایان نامه نویسی

روش تحقیق و مقاله نویسی علوم انسانی

دوره آموزشی

کارگاه آنلاین
روش تحقیق و مقاله نویسی علوم انسانی

ISI
Scopus

آشنایی با پایگاه های اطلاعات علمی بین المللی و ترند های جستجو

دوره آموزشی

کارگاه آنلاین آشنایی با پایگاه های اطلاعات علمی بین المللی و ترند های جستجو